

Poslední události

Texty na tento týden: Žd 8,1–5; 7,25; Ř 3,25; Sk 3,19–21; 1Te 5,1–6; 4,13–16

Základní verš

„Proto činite pokání a obraťte se, aby byly smazány vaše hříchy a přišel čas Hospodinův, čas odpočinutí, kdy pošle Ježíše, Mesiáše, kterého vám určil. On zůstane v nebi až do chvíle, kdy bude všechno nové, jak o tom Bůh od věků mluvil ústy svých svatých proroků.“ (Sk 3,19–21)

Hlavní myšlenka

Pro ty, kteří důvěřují Ježíši, je biblické učení o Kristově službě v nebeské svatyni, jeho druhém příchodu a vzkříšení mrtvých poselstvím naděje.

V dějinách velkého sporu mezi dobrem a zlem je několik klíčových momentů. Jeho vyvrcholením však byl kříž, který je zárukou konečné porážky a zničení satana. Biblická proroctví však současně hovoří i o „době konce“ (Da 12,4.9). Je to období v dějinách spásy, které má svůj význam ve vztahu mezi Pánem a jeho lidem. Události období „doby konce“ se nazývají „eschatologické“ (týkající se „posledních událostí“).

V této lekci se budeme zabývat třemi událostmi, které se týkají doby konce a které významně zasahují do duchovního života lidí. Budeme uvažovat o Kristově službě v nebeské svatyni, o druhém příchodu Ježíše Krista a o vzkříšení těch, kteří zemřeli ve víře.

Nebeská svatyně

¹Z toho, co bylo řečeno, plyne: máme velekněze, který usedl po pravici Božího trůnu ²v nebesích jako služebník pravé svatyně a stánku, který zřídil sám Hospodin, a nikoli člověk. ³Každý velekněz bývá ustanoven k tomu, aby přinášel dary a oběti; proto musel i Ježíš nutně přinést oběť. ⁴Na zemi by nemohl být knězem, protože zde už byli kněží, kteří přinášeli dary podle zákona. ⁵Ti však sloužili ve svatyni, která je jen náznakem a stínem svatyně nebeské. Vždyť Bůh uložil Mojžíšovi, když měl zřídit stánek: „Hleď, ať uděláš vše podle vzoru, který ti byl ukázán na hoře.“ (Žd 8,1–5)

Osobní studium

Základní věroučný výrok 24 začíná těmito slovy: „V nebi je svatyně, pravý svatostánek, jehož stavitelem je Pán, a ne člověk.“ Existence nebeské svatyně je jedním ze základních předpokladů, na který se odvolávají bibliční autoři (Ž 11,4).

Pozemská svatyně byla postavena podle vzoru svatyně v nebi. To znamená, že pozemská svatyně určitým velmi nedokonalým způsobem naznačovala a odhalovala, co se odehrává v nebeské svatyni. I když měla pozemská svatyně pro Boží lid nezastupitelnou úlohu (celý náboženský život se soustřeďoval okolo ní), stále to byl pouhý obraz a ilustrace toho, co se odehrává v nebi. Prostřednictvím obětí a kněžské služby v pozemské svatyni se můžeme dozvědět o skutečnostech, které probíhají v nebeské svatyni. Služba v pozemské svatyni byla Božím prostředkem, skrze který chtěl Bůh představit svému lidu principy spasení. Byla to předzvěst „reality“, kterou byla Kristova smrt a je jeho přímluvná služba v nebeské svatyni (Žd 9,9–15).

Služba v pozemské svatyni učila izraelity, že odpuštění hříchu vyžaduje nejen prolítí krve, ale mezi hříšníkem a svatým Bohem je potřebný i kněz – prostředník. Služba velekněze ve svatyni svatých očisťovala svatyni od hříchu. Lid měl činit pokání a projevovat upřímnou lítost nad hříchem.

Vraťme se však k textu v Žd 8,1.2. Cílem předchozích kapitol v knize Židům je nasměřovat pozornost čtenáře na realitu nebeské svatyně a postavení Krista jako našeho Velekněze. List Židům nebeské svatyni – jako součásti celého plánu spasení – připisuje velký význam. V Listu Židům také není žádná zmínka, z které by bylo možné usuzovat, že nebeskou svatyni a Kristovu službu v ní máme považovat za symbolickou či metaforickou. V Žd 8,5 je jasně napsáno, že pozemská svatyně – reálná stavba s reálnými kněžími a reálnými oběťmi – byla jen „náznakem a stínem“ toho, co pro nás Kristus koná v nebeské svatyni.

Aplikace

Kristus na kříži vykonal všechno pro to, abys mohl být zachráněn pro věčnost. Touží a vybízí tě, aby se jeho oběť pro tebe stala každodenní realitou, aby pro tebe měla konkrétní význam. Jak na toto pozvání odpovíš?

Kristova služba v nebeské svatyni

Jeho ustanovil Bůh, aby svou vlastní smrtí se stal smírnou obětí pro ty, kdo věří. Tak prokázal, že byl spravedlivý, když již dříve trpělivě promíjel hříchy. (Ř 3,25)

Proto přináší dokonalé spasení těm, kdo skrze něho přistupují k Bohu; je stále živ a přimlouvá se za ně. (Žd 7,25)

Osobní studium

Služba v pozemské svatyni zjevovala tři fáze spasení – zástupnou oběť, prostřednickou službu kněze a soud. Všechny tyto fáze spasení jsou zahrnuty v Kristově službě pro hříšníky. Přečti si Iz 53,6; Ř 3,24.25 a 2K 5,21. Jak plní Kristova smrt na kříži zástupnou roli při spasení?

Co nám texty v 1Tm 2,5 a Žd 7,25 říkají o Kristově prostřednické službě pro hříšníky?

Tak jako oběti zvířat poukazovaly na Kristovu smrt, kněžská služba byla předzvěstí Ježíšovy služby v nebeské svatyni. Především každodenní služba kněží ve svatyni (ranní a večerní, tzv. ustavičná služba) symbolizovala způsob, jak hříšník přichází k Bohu prostřednictvím Kristovy služby prostředníka a přímlovce v nebeské svatyni (Žd 4, 14–16).

Přečti si také Žd 9,23. Jak souvisí očištění věcí v nebi s kněžskou službou v pozemské svatyni v Den smíření?

Text v Žd 9,23 na základě symboliky očištění pozemské svatyně jasně ukazuje na Kristovu očišťující službu v nebi. Tento text máte různé myslitele celá staletí, protože předpokládá, že v nebi bylo něco poskvrněného, co má být očištěno. Jako adventisté chápeme Kristovu službu v nebi za nás ve dvou fázích. Každoroční očištění pozemské svatyně při Dnu smíření toho bylo předobrazem.

Aplikace

Přemýšlej o smíření. Co pro tebe znamená? Jak se dá získat? Proč má být pro nás zpráva, že žijeme ve „Dni smíření“, radostnou skutečností plnou naděje?

Druhý příchod Ježíše Krista

¹⁹Proto činite pokání a obraťte se, aby byly smazány vaše hříchy²⁰ a přišel čas Hospodinův, čas odpočinutí, kdy pošle Ježíše, Mesiáše, kterého vám určil. ²¹On zůstane v nebi až do chvíle, kdy bude všechno nové, jak o tom Bůh od věků mluvil ústy svých svatých proroků. (Sk 3,19–21)

Osobní studium

Jak souvisí smazání hříchů, jež připomíná Sk 3,19, s očištěním svatyně, které bylo řešeno ve včerejší části? I když Petr nemohl znát „čas a lhůtu“ (Sk 1,7), jeho odkaz na Joelovo proroctví ve Sk 2,14–21 ukazuje, že pochopil, že se toto proroctví naplnilo v jeho době. Z jeho prorockých slov je zřejmé, že „Petr inspirovaný Duchem (což znamená, že nemluvil na základě svého omezeného chápání) hovoří o dvou velkých událostech, které se stanou na zemi v posledních dnech:

1. mohutné vylití Božího Ducha
2. konečné vymazání hříchů spravedlivých

Tyto dvě události souvisejí s tou nejdůležitější – druhým příchodem Ježíše Krista.“ (6BC 160)

Prvotní církev si byla jistá tím, že se Ježíš znovu vrátí a vyplní zaslíbení o novém nebi a nové zemi (2Pt 3,13). Kristův první příchod poskytuje teologický základ pro jeho druhý příchod. Jeho první příchod by byl bez druhého neúplný. Ježíš zemřel, abychom mohli žít věčně. Praktické důsledky Ježíšova vítězství se projeví po „očištění svatyně“, když se „po druhé zjeví ne už kvůli hříchu, ale ke spáse těm, kdo ho očekávají“ (Žd 9,28). Jaký význam by pro nás mělo zaslíbení o záchraně bez druhého příchodu a vzkříšení, které ho provází? (1Te 4,16–18) Žádný!

Druhým příchodem Ježíše Krista bude ukončen velký spor. Satan ví, že se blíží konec velkého sporu, proto chce svést co nejvíce lidí na svou stranu. „Čím víc se blíží druhý příchod našeho Pána Ježíše Krista, tím víc působí satanské síly... Satan se nejenom zjeví jako lidská bytost, ale bude se vydávat za Ježíše Krista. Svět, který odmítá pravdu, ho uzná za Pána pánů a Krále králů.“ (Ellen Whiteová, Last Day Events, 168.169) Před tímto podvodem nás ale Písmo varuje. Z Bible se dozvídáme, že Kristův příchod bude osobní, bude to viditelná událost, která se bude týkat celého světa. Nastane konec utrpení, bída, zklamání a smrti.

Aplikace

Podívej se na náš svět. Co děláš pro to, aby se tento svět stal lepším? I když se musíme snažit pomoci těm, kteří trpí a jsou méně šťastní než my, proč musíme mít na mysli jedině konečné řešení?

Očekávání druhého příchodu

¹Není nutné, bratří, psát vám něco o době a hodině. ²Sami přece dobře víte, že den Páně přijde, jako přichází zloděj v noci. ³Až budou říkat ‚je pokoj, nic nehrozí‘, tu je náhle přepadne zhoubou jako bolest rodičku, a neuniknou. ⁴Vy však, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den mohl překvapit jako zloděj. ⁵Vy všichni jste synové světla a synové dne. Nepatříme noci ani temnotě. ⁶Nespíme tedy jako ostatní, nýbrž bdíme a budme strážliví. (1Te 5,1–6)

Osobní studium

Přečti si 1Te 5,1–11. Tyto verše obsahují mnoho podnětných myšlenek. Jedna je však zvláště důležitá. Je to naděje, které se drží křesťané očekávající návrat Ježíše Krista. Máme být trpěliví a bdít, aby nás tento den nezaskočil jako zloděj v noci. Máme ale být i plní víry, lásky a naděje, protože máme zaslíbení věčného života s Ježíšem.

Dnes, kdy všude vidíme znamení blížícího se Kristova příchodu, si musíme dávat pozor, jak je vysvětlujeme, chápeme a dále zprostředkováváme. Příliš často se totiž stává, že se zaměříme na nějakou událost, která vyvolá všeobecný rozruch, dramatické napětí a různá očekávání, ale v krátkém čase upadne do zapomnutí. To může mnohé lidi znechutit, zklamat a vyvolat v nich pochybnosti. Máme být bdělí – a zároveň opatrní, rozumní a pokorní ve snaze poznat a rozeznat znamení doby (Mt 16,1–4).

Předpovědi o čase konce nebyly dány proto, aby byla uspokojena zvědavost věřících. Ježíš je jimi chtěl povzbudit, aby zůstali strážliví a bdělí (Mt 24,32–44). V čase očekávání na druhý příchod máme mít otevřené oči a vědět, co Boží slovo říká o událostech posledních dnů. Je to důležité, protože v různých křesťanských proudech existuje ohledně znamení doby mnoho nesprávných názorů (J 13,19; 14,29).

Aplikace

Jak můžeš najít správnou vyváženost v životě – tedy očekávat na druhý příchod, ale zároveň nevidět v každém novinovém titulku znamení konce? Jak je možné vyhnout se pocitu bezstarostnosti na jedné straně, a militantnímu fanatismu na straně druhé?

Smrt a vzkříšení

¹³Nechceme vás, bratři, nechat v nevědomosti o údělu těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti, kteří nemají naději. ¹⁴Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu. ¹⁵Toto vám říkáme podle slova Páně: My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředědeme. ¹⁶Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve... (1Te 4,13–16)

Osobní studium

V Bibli je druhý příchod úzce spojen se vzkříšením těch, kteří zemřeli ve víře v Krista. Je to vlastně nejdůležitější část druhého příchodu, protože většina Kristových následovníků bude při jeho příchodu mrtvá.

Co říkají následující texty o vzkříšení mrtvých pro Kristově návratu?

1Te 4,13–16

1K 15,13–25

Ř 8,11

Fp 3,20.21

Bible učí, že při vzkříšení bude „tělo“ obnoveno k životu. Jinými slovy řečeno, biblické vzkříšení je vzkříšení těla. Lepší tomu porozumíme, když si vzpomeneme, že po Kristově vzkříšení zůstal jeho hrob prázdný. Jeho mrtvé tělo nezůstalo v hrobě. V jeho vzkříšení tedy máme jistotu i my.

Klíčem k nesmrtelnosti nebude nějaký vědecký výzkum. Moc smrti už byla poražena Kristovou smrtí a vzkříšením (Ř 6,9). Díky tomu může Ježíš darovat nesmrtelnost těm, kteří se ztotožnili s jeho smrtí a vzkříšením (Ř 6,23). Bible jasně říká, že dar nesmrtelnosti věřící nedostávají při smrti, ale při Kristově druhém příchodu, až se „ozve polnice“ (1K 15,51–54).

Aplikace

„Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.“ (J 11,25) Jak můžeš lépe vnímat a pochopit naději, která se ukrývá v těchto slovech? Kde bys bez nich byl?

Podněty k zamyšlení

„Kristova prostřednická služba za člověka v nebeské svatyni je právě tak podstatná součást plánu vykoupení jako jeho smrt na kříži. Toto dílo zahájil svou smrtí a po svém zmrtvýchvstání vystoupil na nebesa, aby jej dokončil v nebi. Vírou smíme vstoupit za oponu, „kam jako první za nás vstoupil Kristus“ (Žd 6,20). Tam probleskuje světlo z golgotského kříže, tam můžeme plněji pochopit tajemství vykoupení. Pro záchranu člověka přineslo nebe oběť nesmírné ceny – a tato zástupná oběť odpovídá maximálním požadavkům přestoupeného Božího zákona. Pán Ježíš otevřel cestu ke trůnu Otce a díky jeho prostřednické službě mohou být Otcí předložena upřímná přání všech, kdo k němu přicházejí s vírou.“ (VDV 320; GC 489)

„Pro věřícího je Kristus vzkříšením i životem. Život, který byl hříchem zničen, je ve Spasiteli obnoven, neboť v něm je život a on oživuje, koho chce. Má moc udělovat nesmrtelnost. Život, který jako člověk položil, znovu přijímá a dává lidem. Řekl: „Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti.““ (TV 502; DA 786.787)

Otázky k rozhovoru

- 1. Jan Kalvín popsal Kristovu přímělnou službu jako „nepřetržitou aplikaci jeho smrti pro naše spase-ní“. Kristova přímělná služba je pro nás velmi důležitá. Připomeňme si, kolik starozákonních textů mluví o svatyni a chrámu. Vzpomeňme, kolik novozákonních textů zpracovává toto téma. Co nám to vypovídá o významu této důležité pravdy?*
- 2. Zamyslete se nad textem v Žd 9,23. Tento verš celá staletí mátl biblické myslitele, kteří nemohli pochopit, jak v nebi může být něco, co by mělo být očištěno. Jak nám text v Da 8,14 objasňuje tento důležitý problém?*
- 3. Vzkříšení Ježíše Krista je základ, podstata křesťanské víry. Bez něho by všechno ostatní bylo zbytečné a marné. Přečtěte si 1K 15,1–6. Všimněte si, jak se Pavel snaží přesvědčit své čtenáře o Kristově vzkří-šení. Co konkrétně říká v 6. verši? Proč zdůrazňuje, že mnozí z těch, kterým se Kristus ukázal, ještě žijí? Jaký důkaz z Bible nás může znovu utvrdit v naší jistotě Kristova vzkříšení?*